

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 51. Marianus Gallis cæsis ubique Victor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](#)

Sæcul. XVI. tur, ne cum suis copiis nihil interea
A.C. 1554. egisse videretur, Scarlinum vicinum,
 ac ignobile Plumbiensis ditionis oppidum aggredi statuit: at cum ipsum locum exploraret, tam incaute longius processerat, ut a rustico, qui Virum ex corporis proceritate cognoverat, ac in insidiis inter juncos delitescebat, scopeti glande in ilibus graviter fauciatur, unde quantocius ad suas triremis atque inde altera die Castellionem Piscaře delatus paulo post expiravit, cum vix trigesimum nonum ætatis suæ annum attigisset. Sepultum est Corpus ejus ad Herculis Portum in Ecclesia majori.

§. LI

Marinianus Gallis cœsis ubique victor.

Postquam Marinianus Marchio in numero prælio Gallos profligaverat, mox Marciani oppidi præsidiarii dedicationem fecere, quo circa Strozzius cum suis Lucinianum auffugere cogebatur; verum comperto Marchionis adventu unacum Aurelio Fregosio, qui & ipse vulneratus erat, sese Mont-ilcinum deferrit curabat: Luciniano vero Altum Concium præposuit, eique suppetias se submissurum spopondit. Verum Marinianus parta victoria nequaquam copias suas

*Thuan. l.c.
Belcar. com.
l. 26. n. 59.
& seq.*

suas huic urbi admovit, sed illius obsidionem usque ad alteram diem distulit, Sæcul. XVI.
A C 1554.
ubi ad primum hostis conspectum Contius statim urbem deseruit, eoque ab eunte cives victori claves deferebant, quapropter Strozzius tantam ignaviam indignatus Contium capite plecti, Comitis vero Mirandulani Vexiliferum, qui e prælio primus auffugerat, laqueo suspendi jussit. Tertio post die Marianus Luciniano rursus capto Senensis urbis obsidionem prosequebatur, illamque abs dubio expugnasset, nisi su pervenisset Montlucius, qui post Ferriensis Cardinalis discessum Senensem urbem defendendam suscepserat, cum interea Strozzius copias in aciem educeret; hic enim Senenses animo erigens hortabatur, ut nequaquam desperarent, sed constanti fortitudine hostium impetus eluderent, suæque libertatis haud immemores in avita fortitudine sua, ac Regis, qui eos nunquam derelicturus esset, præsidio spem suam reponerent. Hac Montlucii oratione tanto pere cives accendebantur, ut omni timore depulso occupatæ cladis nuntium ea tranquillitate exciperent, perinde acsi ab omni periculo immunes forent, unde majori cum ardore sese ad urbis suæ defensionem accingebant.